

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Cpr/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114227027
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6114227027.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudkyňou Mgr. Stanislavou Salajovou v právnej veci žalobcu 1/: Q.. T. K., N.. XX. XX. XXXX, C. A. S. XXX/X, XXX XX Ž. N. S., štátny občan SR a žalobcu 2/: A.. Q. V., N.. XX. XX. XXXX, C. A. M. XX, XXX XX W., štátny občan SR, obidvaja zast. Nezávislá odborová organizácia zamestnancov Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, so sídlom Hviezdoslavova 274/9, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 42 307 104, za ktorú koná na základe plnomocenstva Q.. T. K., predseda odborovej organizácie a A.. Q. V., podpredseda odborovej organizácie, adresa na doručovanie písomností: Q.. T. K., NOOZ FR SR, Hviezdoslavova 274/9, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o určovacej žalobe na priznanie služobnej praxe, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu 1/ a žalobcu 2/ zamietá.

II. Súd návrh žalobcu 1/ a žalobcu 2/ na prerušenie konania zamietá.

III. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou súdu dňa 18. 12. 2014, po pripustení zmeny petitu domáhali, aby súd určil, že žalobca v prvom rade Q.. T. K., F.C. N.: XX. XX. XXXX, A.: S. XXX/X, XXX XX Ž. N. S., má právo na priznanie služobnej praxe v dĺžke 20 rokov a 60 dní podľa ust. § 85 ods. 2 písm. a) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, spätne odo dňa 01. 01. 2012. Zároveň, aby súd určil, že žalobca v druhom rade A.. Q. V., F. N.: XX. XX. XXXX, A.: M. XX, XXX XX W., má právo na priznanie služobnej praxe v dĺžke 18 rokov a 96 dní podľa ust. § 85 ods. 2 písm. a) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, spätne odo dňa 01. 01. 2012.

2. Na základe odvolania žalobcov odvolací súd uznesením sp. zn. 12CoPr/3/2017-366 zo dňa 20. 04. 2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Cpr/4/2014-292 zo dňa 25. 10. 2016, ktorým súd žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania od žalobcov a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie, aby v súčinnosti so žalobcami odstránil nedostatok spočívajúci v označení žalovaného a jednoznačne ustálil subjekt, proti ktorému žaloba smeruje a po vykonaní dokazovania rozhodol vo veci.

3. Žalobcovia na základe výzvy súdu upravili označenie žalovaného Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500

4. Žalobcovia v žalobe uviedli, že obidvaja boli ku dňu 31.12.2011 colníkmi v služobnom pomere založenom k Slovenskej republike podľa § 2 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z. z.. V dôsledku organizačných zmien boli ich miesta zrušené a bezprostredne z týchto miest vznikli podľa zákona č. 200/1998 Z. z. dňom 01.01.2012 miesta štátnozamestnanecké s rovnakým obsahom činnosti, na ktoré boli obaja prijatí do stálej štátnej služby bez výberového konania podľa ust. § 24 zákona č. 400/2009 Z. z.. Aj štátna služba sa vykonáva v štátnozamestnaneckom pomere k Slovenskej republike podľa § 1 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.. Žalobcovia boli teda nútení skončiť služobný pomer colníka (zákon č. 200/1998 Z. z.) a formálne opätovne požiadať o prijatie do štátnozamestnaneckého pomeru (zákon č. 400/2009 Z. z.). Žalobcovia namietali porušenie ust. § 4 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. v nadväznosti na porušenie doložky 4 smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (, keďže výklad § 84 ods. 2 v spojení s § 85 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z. z. zo strany žalovaného nezohľadňuje počet odpracovaných rokov dosiahnutých žalobcami v služobnom pomere podľa zák. č. 200/1998 Z. z., hoci obaja naďalej vykonávajú u žalovaného rovnaké alebo veľmi príbuzné pracovné činnosti. Podľa ich názoru žalovaný nepostupoval v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania, keď žalobcov vo vzťahu k porovnateľným zamestnancom žalovaného znevýhodňuje pri zohľadnení počtu odpracovaných rokov a nadobudnutých skúseností (v zák. č. 400/2009 Z. z. označované ako „služobná prax“) na účely odmeňovania (zvýšenia platovej tarify podľa § 84 ods. 2 zák. č. 400/2009 Z. z.). Žalovaný zohľadňovaním iba času trvania štátnozamestnaneckého pomeru do dĺžky služobnej praxe preferuje len jednu skupinu zamestnancov, a to zamestnancov svojho právneho predchodcu t. j. Daňového riaditeľstva SR a znevýhodňuje žalobcov, ktorí boli služobne zaradení na Colnom úrade Banská Bystrica. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení zdôvodnili tým, že bez určenia či tu existuje ich právo na započítanie času výkonu štátnej služby u právneho predchodcu žalovaného do dĺžky služobnej praxe podľa § 85 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. a s tým súvisiace priznanie nároku na zvýšenie platových taríf podľa § 84 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z., by bolo právo žalobcov na rovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o podmienky vykonávania štátnej služby a odmeňovanie podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z., ohrozené a zároveň by ich postavenie zostalo neistým.

5. Žalobcovia poukázali na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-149/79 zo 17. decembra 1980 Komisia ES proti Belgickému kráľovstvu, v zmysle ktorého je „verejná služba“ definovaná ako séria postov alebo miest, ktoré zahŕňajú priamu alebo nepriamu účasť na výkone právomocí udelených verejným právom a povinností určených na ochranu všeobecných záujmov štátu alebo iných štátnych orgánov. Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora vec C 307/05 z 13. septembra 2007 Yolanda Del Cerro Alonso proti Osakidetza-Servicio Vasco de Salud sa požiadavky uvedené v rámcovej dohode použijú aj na pracovnoprávne vzťahy uzavreté so správnymi orgánmi a inými subjektmi verejného sektora. Ďalej poukázali na nutnosť využitia právneho inštitútu analógie iuris, nakoľko pri riešení spornej otázky neexistuje v právnom poriadku Slovenskej republiky podobná právna norma. Določka 4 rámcovej dohody stanovuje, že kritériá týkajúce sa počtu odpracovaných rokov, ktoré súvisia s osobitnými pracovnoprávnymi podmienkami, musia byť pre pracovníkov na dobu určitú rovnaké ako pre pracovníkov na dobu neurčitú, a teda analogicky podľa názoru žalobcov aj kritériá týkajúce sa služobného a štátnozamestnaneckého pomeru vo vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi musia byť rovnaké, pokiaľ rozdielne kritériá nie sú objektívne odôvodnené. Zo znenia tohto ustanovenia ani z kontextu, v ktorom je umiestnené, podľa názoru žalobcov nevyplýva, že by sa malo prestať uplatňovať v prípade, ak zamestnanec v služobnom pomere podľa zákona č. 200/1998 Z.z. zmení svoj status vo vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi na pomer štátnozamestnanecký podľa zákona č. 400/2009 Z.z. Poukázali na judikatúrou Súdneho dvora (rozsudok z 8. septembra 2011 vo veci- 177/10 Francisco Javier Rosado Santana, ďalej len rozsudok „Rosado Santana“).

6. Ďalej uviedli, že pojem objektívne dôvody v zmysle doložky 4 bodov 1 a 4 rámcovej dohody sa má v zmysle ustálenej judikatúry chápať tak, že neumožňuje odôvodniť rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi na dobu určitú a pracovníkmi na dobu neurčitú (analogicky v spornej veci) na základe toho, že toto rozdielne zaobchádzanie je stanovené vo vnútroštátnej všeobecnej a abstraktnej norme, akou je zákon č. 400/2009 Z.z. konkrétne ust. § 85 (obdobne rozsudok Del Cerro Alonso, rozsudok z 22. decembra 2010, bod 57 Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres, C 444/09 a C 456/09, Zb. s. 14031, uznesenie z 18. marca 2011, bod 54, Montoya Medina C-273/10 (ďalej len „uznesenie Montoya Medina“), bod 40 a bod 72; rozsudok Rosado Santana, ako aj uznesenie z 9. februára 2012 Lorenzo Martínez C-556/11, bod 43 (ďalej len „uznesenie Lorenzo Martínez“), rozsudok Del Cerro Alonso, body 53 a 58; rozsudku z 22. decembra Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres C44/09 a C-456/09, ďalej len rozsudok „Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres“, bod 55 uznesenia Montoya Medina, už citované, bod 41; rozsudok

Rosado Santana, už citovaný, bod 73, ako aj uznesenie Lorenzo Martínez, už citované, bod 48). V intenciách uvedeného podľa žalobcov neobstojí tvrdenie žalovaného, ktoré sa odvoláva na rozdielnu právnu úpravu štátnozamestnaneckého (zákon č. 400/2009 Z.z.) a služobného pomeru colníkov (zákon č. 200/1998 Z.z.), keďže oba pracovnoprávne vzťahy sú založené vo vzťahu k Slovenskej republike a oba boli a sú vykonávané s tým istým obsahom činnosti vo vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi, resp. jeho právnenému predchodcovi (rozsudok Gavieiro Gavieiro a Iglesias Torres, body 56 a 57; uznesenie Montoya Medina, už citované, bod 42 a 43; rozsudok Rosado Santana, bod 74, ako aj uznesenie Lorenzo Martínez, body 49 a 50). Žalobcovia sú presvedčení, že v tomto konkrétnom prípade nemôže ísť ani o tzv. obrátenú diskrimináciu na úkor stálych štátnych zamestnancov prijatých na základe toho, že uspeli vo verejnom výberovom konaní, pretože účinnosťou zákona č. 333/2011 Z.z. došlo k vytvoreniu Finančného riaditeľstva SR ako zamestnávateľa (žalovaného) a dňom 31.12.2011 k zrušeniu služobných úradov, ktorými boli colné úrady, Colný kriminálny úrad, Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky a Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky.

7. Uviedli, že na základe Personálneho rozkazu GR CR SR č. 174/2011-1461 zo dňa 22.12.2011 právny predchodca žalovaného rozhodol, že z funkčných miest podľa zákona č. 200/1998 Z.z., ktoré existovali do 31.12.2011, vytvorí dňom 01.01.2012 služobné miesta na Oddelení právnom Colného úradu Banská Bystrica podľa ust. § 24 zákona č. 400/2009 Z.z.. Z uvedeného dôvodu žalobcovia boli nútení skončiť služobný pomer colníka (zákon č. 200/1998 Z.z.) a formálne opätovne požiadať o prijatie do štátnozamestnaneckého pomeru (zákon č. 400/2009 Z.z.). Na podporu svojich tvrdení predložili súdu Uznesenie Vlády č. 805 zo dňa 17.11.2010. Sloboda rozhodovania na strane žalobcov bola pri skončení služobného pomeru colníka výrazne limitovaná tým, že pokiaľ by žalobcovia dobrovoľne neskončili služobný pomer colníka, reálne im hrozilo skončenie služobného pomeru z organizačných dôvodov, nakoľko ich funkčné miesta už odo dňa 01.01.2012 neexistovali. Štátnozamestnanecký pomer oboch žalobcov nebol totiž založený služobnou zmluvou zo dňa 16.10.2012, ale pôvodne služobnou zmluvou zn. 29154/2011-5137 zo dňa 29.12.2011 u žalobcu 1/ a služobnou zmluvou zn. 29171/2011-5137 zo dňa 29.12.2011 u žalobcu 2/. Obe služobné zmluvy boli na podpis žalobcom predložené dňa 03.01.2012 bez prílohy č. 2 „Oznámenie o výške a zložení funkčného platu“. Príloha č. 2 bola žalobcom predložená až 26.01.2012. Pri podpise služobných zmlúv, ktorými bol pôvodne založený štátnozamestnanecký pomer žalobcov, teda ani jeden z nich nemal akékoľvek informácie o priznaní či nepriznaní služobnej praxe. Služobné zmluvy zo dňa 16.10.2012 (zn. 10503/1/1213087/2012 a zn. 101503/1/1213279/2012) parafované žalobcami, boli len výsledkom snahy žalovaného uviesť vzniknuté pochybenia do súladu s právnymi predpismi. Žalovaný písomným právnym úkonom označeným ako „Úradný záznam“ zn. 1010503/1/1213855/2012 zo dňa 16.10.2012 konštatoval, že uvedené služobné zmluvy uzavreté so žalovaným a datované ku dňu 29.12.2011 považuje za absolútne neplatné právne úkony z tam uvedených dôvodov. Žalovaným predložené služobné zmluvy zo dňa 16.10.2012 v článku I bod 1 na túto právnu skutočnosť priamo odkazujú, a to aj s poukazom na list z Odboru vnútornej kontroly a inšpekcie FR SR zn. 01000201/1/1178485/2012 zo dňa 24.09.2012. Všetky uvedené dôkazy, ako aj žaloba zo dňa 25.09.2012 vedená pod spisovou značkou 20Cpr/6/2012 na Okresnom súde Banská Bystrica svedčia o tej skutočnosti, že žalobcovia sa domáhali svojich práv a právom chránených záujmov práve v súvislosti so scivilňovaním. Formálny podpis oboch služobných zmlúv zo dňa 16.10.2012 a ich dodatkov bol teda len výsledok konsenzu oboch zmluvných strán v spornej veci. Odhliadnuc od skutočnosti, že právny predchodca žalovaného vybral na scivilnenie práve miesta obsadené žalobcami, hoci na dotknutom oddelení bolo vytvorených ďalších 10 funkčných miest obsadených porovnateľnými zamestnancami, tak týmto rozhodnutím objektívne zmenil podmienky žalobcov na výkon štátnej služby z času neurčitého na čas určitý, a to do dňa 31.12.2011. Týmto spôsobom právny predchodca presne vymedzil koniec platnosti výkonu štátnej služby žalobcov v služobnom pomere podľa zákona č. 200/1998 Z.z.. Na základe uvedeného mali žalobcovia za to, že v prejednávanej veci možno analogicky použiť rámcovú dohodu, nakoľko obaja spĺňajú okrem iného podmienky pre pracovníka na dobu určitú podľa citovanej doložky 3 bod 1 rámcovej dohody. Pokiaľ ide o výsluhový dôchodok žalobcovia uviedli, že ide o dávku sociálneho zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, tvorený prispievateľmi do fondu sociálneho zabezpečenia, z ktorého pri splnení zákonom stanovených podmienok prispievateľom vyplácaná jeho pomerná časť vo forme výsluhového dôchodku. Tvrdenia žalovaného, že vo výsluhovom dôchodku je zohľadnená práve prax podľa zákona č. 200/1998 Z. z. nemá podľa nich racionálny základ ani oporu v žiadnom právnom predpise. Nakoľko výsluhový dôchodok nie je zložkou služobného platu a z prejednávanej vecou vôbec nesúvisí, navrhli, aby súd na toto tvrdenie v konaní neprihliadal.

8. Ďalej žalobcovia uviedli, že obaja vykonávali rovnaké činnosti, ktoré boli vymedzené vtedy platným a účinným organizačným poriadkom na oddelení právnom Colného úradu Banská Bystrica tak v roku 2011, ako aj v roku 2012. Ich preloženie do iných organizačných útvarov v rámci Colného úradu Banská Bystrica v roku 2011 malo len formálny charakter a de facto k nemu nikdy nedošlo. Žiadny z nich nestrávil v mieste preloženia ani jeden pracovný deň. Pokiaľ ide o žalovaným uvádzanú skutočnosť, že žalobca 1/ bol zaradený v relevantnom období na právnom oddelení do platovej triedy 3, na ktorú postačuje úplné stredoškolské vzdelanie, uviedli že existenciu a personálne obsadenie funkčných miest u právneho predchodcu žalovaného nemohli ani jeden z nich žiadnym spôsobom ovplyvniť.

9. Ďalej poukázali na to, že právny predchodca žalovaného inštruoval emailom dňa 22.11.2011 (zaslal pplk. J. L. W., v tom čase riaditeľ kancelárie generálneho riaditeľa CR SR) a neskôr dňa 12.12.2011 (zaslal Q. Q. E., v tom čase zaradený na personálnom oddelení CR SR) podriadené colné úrady o scivilňovaní funkčných miest presne určenej skupiny colníkov (citát z emailovej komunikácie: „colníci, ktorí ku dňu skončenia služobného pomeru dosiahli 15 rokov trvania služobného pomeru, spĺňajú nárok na výsluhový dôchodok a sú na útvaroch (miestach) ktorých sa scivilňovanie dotýka“). Išlo o oficiálnu komunikáciu medzi nadriadeným (Colné riaditeľstvo SR) a podriadeným (Colný úrad) v súlade so zásadou subordinácie, ktorou boli podriadení povinní sa riadiť. Žalobcom bolo v prvej polovici mesiaca decembra 2011 oznámené, že v dôsledku organizačnej zmeny budú ich funkčné miesta dňom 31.01.2011 zrušené a namiesto nich budú dňom 01.01.2012 vytvorené služobné miesta (štátnozamestnanecké, zákon č. 400/2009 Z.z.). Nebolo im do dňa 31.12.2011 ponúknuté žiadne iné voľné funkčné miesto (colnícke) v rámci SR, ani im nebolo oznámené, že budú zaradení do platenej zálohy podľa ust. § 40 zákona č. 200/1998 Z.z.

10. K porovnateľným stálym pracovníkom žalobcovia poukázali na doložku 3 bod 2 rámcovej dohody, § 4, § 85 ods. 2, § 132 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., § 81 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení platnom a účinnom do 31.12.2003 a § 159b ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení platnom a účinnom od 01.01.2004: „Platová tarifa, ktorá patrí štátnemu zamestnancovi podľa § 82 ods. 2 alebo podľa osobitného predpisu, sa zvýši o 1 % za každý rok odbornej praxe priznanej podľa doterajších predpisov k 31. decembru 2003. Zvýšenie sa zaokrúhľuje na celé desiatky korún nahor.“ Žalobcovia poukázali na pripomienky k zákonu č. 400/2009 Z. z., ktoré podalo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR a stanovisko kancelárie Národnej rady SR č. 1086/2009.

11. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a poukázal na to, že aj v prípade povinnosti priznať služobnú prax ide o žalobu na plnenie. Nie je možné, aby žalovaný v danom prípade vzniesol prípadnú námietku premičania, ktorá by mu pri žalobe na plnenie patrila. Žalobcovia tak nesú dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vo vzťahu ku skutkovému stavu žalovaný uviedol, že v zmysle zákona č. 400/2009 Z. z. štátnozamestnanecký pomer vzniká služobnou zmluvou ako dvojstranný právny úkon, ktorý obaja žalobcovia uzatvorili dobrovoľne dňa 16.10.2012. Pokiaľ žalobcovia so zložkou služobného platu, týkajúceho sa zvýšenia za služobnú prax nesúhlasili, mali v predmetnej veci možnosť služobnú zmluvu neuzatvoriť a odmietnuť.

12. Ďalej uviedol, že všetky obdobia, ktoré možno podľa § 85 zákona 400/2009 Z. z. započítať do dĺžky služobnej praxe, sú súčasťou trvania štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca. Služobná prax štátneho zamestnanca, zisťovaná na účely zvýšenia platovej tarify, zahŕňa v zmysle § 85 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. čas trvania štátnozamestnaneckého pomeru podľa zákona č. 400/2009 Z. z. a tiež v zmysle § 85 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. aj čas trvania štátnozamestnaneckého pomeru podľa zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Časom vykonávania štátnej služby je teda čas vykonávania štátnej služby podľa zákona č. 312/2001 Z. z. platného do 31.10.2009. Pokiaľ by mal zákonodarca úmysel započítať aj čas vykonávania štátnej služby podľa osobitných predpisov, v predmetnom ustanovení § 85 ods. 2 písm. a) zákona č. 400/2009 Z. z. by uviedol spojenie „čas vykonávania štátnej služby podľa osobitných predpisov“. Štátna služba je zvlášť definovaná na účely zákona č. 400/2009 Z.z. (§ 5) a na účely zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 2a), preto podľa žalovaného nie je možné priznať žalobcom služobnú prax od 1.1.2012, nakoľko občanovi, ktorý je do štátnej služby prijatý podľa zákona č. 400/2009 Z.z., nie je možné do dĺžky služobnej praxe započítať čas vykonávania štátnej služby podľa zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov (dôkaz: List Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa

28.12.2011). Vzhľadom na skutočnosť, že úprava služobnej praxe je jasne a presne stanovená v § 85 zákona č. 400/2009 Z. z., je podľa žalovaného použitie analógie práva bezdôvodné.

13. Keďže primárnym účelom rámcovej dohody je ochrana zamestnancov zamestnaných na dobu určitú, nie je dôvodné dovolávať sa žalobcami priamej aplikácii rámcovej dohody. Podľa názoru žalovaného žalobcovia nie sú subjektmi v pôsobnosti rámcovej dohody vychádzajúc z doložky 2 bodu 1, doložky 3 bodu 1 rámcovej dohody. V prípade žalobcov nie je možné na nich vzťahovať pracovník na dobu určitú, pretože do 31. 12. 2011 boli v služobnom pomere stále štátnej služby (neurčitý čas), a tiež v súčasnom štátnozamestnaneckom pomere sú v stálej štátnej službe na neurčitý čas. Žalovaný nevytlúčil priamy účinok rámcovej dohody, avšak nie vo vzťahu k žalobcom, keďže žalobcovia nie sú v pozícii pracovníkov na dobu určitú. K porovnateľným zamestnancom (podľa názoru žalobcov sú nimi práve zamestnanci Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky) je nutné uviesť, že v súvislosti s prijatím zákona č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva s účinnosťou od 1.1.2012 prešli práva a povinnosti zo služobného úradu - Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky a Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky na Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky. Podľa § 31 ods. 1 písm. e), a § 32 a nasl. zákona č. 400/2009 Z.z. nedošlo u štátnych zamestnancov Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky ku skončeniu štátnozamestnaneckému pomeru, ale k trvalému preloženiu, a teda bez dopadu na služobnú prax. Z uvedené je teda zrejme, že žalobcov v žiadnom prípade nemožno porovnávať s bývalým štátnymi zamestnancami Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, pretože: 1. žalobcovia boli do 31.12.2011 v služobnom pomere colníka a zamestnanci bývalého DR SR boli štátnymi zamestnancami, a tiež 2. žalobcovia skončili služobný pomer na vlastnú žiadosť a boli prijatí do štátnozamestnaneckého pomeru a pri štátnych zamestnancoch išlo o trvalé preloženie. Žalobcovia, okrem skutočnosti, že sú v stálej štátnej službe a teda sa nemuseli zúčastniť výberu, tiež poberajú výsluhový dôchodok, v ktorom je zohľadnená práve prax podľa zákona č. 200/1998 Z.z. V prípade žalobcov nezapočítanie trvania služobného pomeru na účely započítania praxe v štátnozamestnaneckom pomere vyplýva z účelu, ktorý sleduje § 85 zákon č. 400/2009 Z. z., s odkazom na dôvodovú správu k zákonu č. 400/2009 Z. z. „služobná prax štátneho zamestnanca zisťovaná na účely zvýšenia platovej tarify, bude zahŕňať čas štátnozamestnaneckého pomeru podľa tohto zákona a tiež podľa doterajšieho zákona o štátnej službe“.

14. Pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré boli vydané v rámci konania podľa zákona č. 200/1998 Z. z. tvrdenia žalobcov vo vzťahu k nim považuje žalovaný za irelevantné vo vzťahu k prejednávanej právnej veci. Pre daný právny stav sú tieto rozhodnutia záväzné a spôsobujúce právne účinky v súlade so zákonom č. 200/1998 Z. z. Žalobcovia sa nedomáhali zrušenia týchto rozhodnutí v relevantnom čase. Pokiaľ ide o dokument doba výkonu štátnej služby, tento bol vydaný za účelom vzniku nároku na dávku výsluhového zabezpečenia a pre výšku týchto dávok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Celý tento dokument odkazuje na § 58 uvedeného zákona. Ak zákon č. 328/2002 Z. z. upravuje inštitút sociálneho zabezpečenia colníkov, tak zákon č. 400/2009 Z. z. upravuje štátnozamestnanecké vzťahy, ide o dva špeciálne a nezávislé zákony. Z internej dokumentácie k scivilňovaniu uviedol, že ide o konverzáciu Colného riaditeľstva SR s colnými úradmi, ide o internú vec žalovaného, ktorá nespôsobuje vo vzťahu k žalobcom žiadne právne účinky a nie je ani prameňom práva. Pokiaľ ide o skončenie služobného pomeru, žalovaný poukázal na tvrdenia žalobcov, ktorý uviedli, že v prvej polovici mesiaca decembra 2011 im bolo oznámené, že v dôsledku organizačnej zmeny budú ich funkčné miesta dňom 31. 12. 2011 zrušené a namiesto nich budú dňom 01. 01. 2012 vytvorené služobné miesta. Sami žalobcovia uviedli, že išlo o organizačnú zmenu, pričom opätovne poukázal na právne relevantný predpis zákon č. 200/1998 Z. z., v ktorom je na tieto účely definovaná aj organizačná zmena priamo v § 34 ods. 2. Zákon č. 200/1998 Z. z. žiadny proces scivilňovania nepozná, a v prípade žalobcov išlo reálne o proces zrušenia ich colníckych miest. Scivilňovanie v danom prípade možno vnímať ako benefit, ktorý bol žalobcom poskytnutý v tom zmysle, že je tu možnosť pokračovať v režime zákona č. 400/2009 Z. z. v stálej štátnej službe, pokiaľ dôjde k skončeniu ich služobného pomeru. V prípade, že by žalobcovia neskončili služobný pomer, postupovalo by sa pri nich podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z.z., podľa ktorého platí (znenie do 31. 12. 2011) „Colník v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na tú istú alebo na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu (ďalej len "preloženie"), ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien došlo k zrušeniu jeho doterajšej funkcie.“ Nakoľko žalobcovia požiadali o skončenie služobného pomeru a ich služobný pomer skončil, postup podľa § 33 ods. 1 písm. a) z logických dôvodov nebol realizovaný a preto ho žalovaný nemôže doložiť. K

námietke, že žalobcom nebolo ponúknuté žiadne voľné miesto, žalovaný opakovane zdôraznil, že podľa zákona č. 200/1998 Z.z. ponuka voľných miest ani neprichádza do úvahy. Žalobcovia by boli preložení alebo prevedení na voľné miesto bez toho, aby im bola daná možnosť výberu, o čom mali vedomosť. Poukázal na § 182 ods. 7 zákona č. 200/1998 Z.z. (v znení do 31. 12. 2011). Teda služobný pomer skončil dohodou 31. 12. 2011.

15. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že na oddelení výkonu a podpory sa zrušili dve colnícke miesta (obsadené žalobcom 2/ a pánom Mgr. Milanom Sochorom) a vytvorili sa tri štátnozamestnanecké miesta. Zrušilo sa miesto na PCÚ Banská Bystrica obsadené žalobcom 1/. V prípade žalobcu 1/ ani nedošlo v zákone vzniku štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 24 zákona č. 400/2009 Z. z. Žalobca 2/ nemal byť do stálej štátnej služby podľa § 24 zákona č. 400/2009 Z. z. ani prijatý, nakoľko neboli splnené podmienky na takéto prijatie. Samotný fakt, že žalobca 2/ bol zaradený na pobočke Colného úradu Banská Bystrica vyplýva aj z jeho označenia na rozhodnutí o skončení služobného pomeru. Pre priznanie služobnej praxe podľa zákona č. 400/2009 Z. z. nemá vplyv povaha vykonávanej predchádzajúcej činnosti žalobcami. Ďalej poukázal na výsluhový dôchodok žalobcov z dôvodu, že títo chcú započítať dobu, ktorá sa im započítala podľa § 35 zákona č. 328/2002 Z. z. pre účely priznania výsluhového dôchodku.

16. K otázke ukončenia služobného pomeru žalovaný uviedol, že podľa jeho právneho názoru interpretácia doložky 3 bodu 1 Smernice Rady č. 1999/70/SZ žalobcami nie je správna a v súlade s právom. Z logického výkladu predmetnej právnej normy vyplýva, že ide o takú osobu, ktorá uzavrela pracovnú zmluvu a koniec platnosti tejto zmluvy je vymedzený objektívnymi podmienkami. Služobný pomer žalobcov podľa zákona č. 200/1998 Z. z. nie je možné považovať za pracovnoprávny vzťah, ktorého skončenie je určené „určitou udalosťou“ v zmysle uvedenej doložky 3 bodu 1 len preto, že došlo k zrušeniu ich colníckych miest. Pracovný vzťah na dobu určitú môžeme jednoducho definovať ako pracovný pomer, ktorého dobu trvania si účastníci vymedzili vopred. Žalobcovia boli prijatí do stálej štátnej služby a skončenie nebolo viazané pri vzniku služobného pomeru na žiadnu objektívnu skutočnosť, v ich prípade nejde o pracovníkov na dobu určitú ako predpokladá rámcová dohoda. Ďalej jednostranným úkonom nie je možné zmeniť stálu štátnu službu (neurčitý čas) na dočasnú štátnu službu (určitý čas). Okrem uvedeného žalovaný dal do pozornosti čl. 2 ods. 2 Ústavy a tú skutočnosť, že uznesenie vlády nie je prameňom práva, na základe ktorého môže štátny orgán konať. Na základe predmetného uznesenia vlády bolo okrem iného určené: podpredsedovi vlády a ministrovi financií, ministrovi vnútra, ministrovi obrany, ministerke spravodlivosti, riaditeľovi Slovenskej informačnej služby, riaditeľovi Národného bezpečnostného úradu. B.29. predložiť na rokovanie vlády návrh identifikujúci činnosti v ozbrojených zločkách, ktoré môžu byť vykonávané civilnými zamestnancami. Teda úlohou bolo len identifikovať činnosti v ozbrojených zločkách, ktoré môžu byť vykonávané civilnými zamestnancami a nebolo určené, že s týmto procesom sa má aj začať. Uznesenie vlády nemá charakter všeobecne záväzného právneho predpisu.

17. Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočutím žalobcu 1/, žalobcu 2/ a listinnými dôkazmi predloženými v spore - Návrh na uzavretie dohody o sporných nárokoch zo dňa 13. 10. 2014, list označený ako „DOBA VÝKONU ŠTÁTNEJ SLUŽBY“ zn. 28867/2011-5137 zo dňa 28. 12. 2011, list označený ako „DOBA VÝKONU ŠTÁTNEJ SLUŽBY“ zn. 29180/2011-5137, zo dňa 29. 12. 2011, Materiál vlády SR, mail z 22. 11. 2011 vo veci scivilňovanie v colnej správe sa začne 1. decembra 2011, Identifikácia činností v colnej správe, ktoré môžu vykonávať civilní zamestnanci (č. l. 8-22 spisu), ďalšie dôkazy: Služobná zmluva č. 1010503/1/1213087/2012 zo dňa 16. 10. 2012 + oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1010502/1/1213791/2012 zo dňa 15. 10. 2012, Služobná zmluva č. 1010503/1/1213279/2012 zo dňa 16. 10. 2012 + oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1010502/1/1213789/2012 zo dňa 15. 10. 2012, List Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 28. 12. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 510140/2648/04 zo dňa 26. 04. 2004, Rozkaz riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 161/2005 zo dňa 30. 06. 2005, Rozkaz riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 303/2005 zo dňa 21. 10. 2005, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 599/2010-5137 zo dňa 28. 12. 2010, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 75/2011-5137 zo dňa 23. 02. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 405/2011-5137 zo dňa 23. 06. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 751/2008-5134 zo dňa 11. 08. 2008, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 471/2009-5134 zo dňa 10. 08. 2009, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 869/2009-5134 zo dňa 30. 09. 2009 zmenené rozhodnutím generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva

SR č. 38579/2009-1460/GR zo dňa 22. 10. 2009, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 559/2010-5137 zo dňa 21. 12. 2010 (č. l. 85 - 106 spisu), list odboru vnútornej kontroly a inšpekcie č. 01000201/1/1178485/2012 zo dňa 24. 09. 2012, list osobného úradu č. 1010604/1/1249264/2012 zo dňa 02. 11. 2012, úradný záznam č. 1010503/1/1213855/2012 zo dňa 16. 10. 2012 (č.l. 130-138 spisu), služobná zmluva č. 29154/2011-5137 zo dňa 29. 12. 2011 s prílohou č. 2 - oznámenie o výške a zložení funkčného platu zo dňa 30. 12. 2011, služobná zmluva č. 29171/2011-5137 zo dňa 29. 12. 2011 s prílohou č. 2 - oznámenie o výške a zložení funkčného platu zo dňa 30. 12. 2011, list odboru vnútornej kontroly a inšpekcie Finančného riaditeľstva SR č. 1000201/1/1161571/12 zo dňa 11. 09. 2012 (čl. 153-162 spisu), v prílohovej obálke č. l. 170 spisu - inštrukcie riaditeľa kancelárie generálneho riaditeľa zo dňa 22. 11. 2011 (mailová forma), mailová komunikácia Q.. Q. E. z personálneho oddelenia Colného riaditeľstva SR zo dňa 28. 10. 2015, prílohou ktorej bol postup jednotlivých krokov pri scivilňovaní - bod 12 tohto postupu, uznesenie vlády SR č. 805 zo dňa 17. 11. 2010 s prílohami, List Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky zo dňa 28. 12. 2011, personálny rozkaz generálneho riaditeľa Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 174/2011-1461 zo dňa 22. 12. 2011 a jeho opravu (zmeny v tabuľkách zloženia a počtu funkcií colníkov a zamestnancov (č. l. 173-177 spisu), príloha č. 1 Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, príloha č. 2 Ministerstva zahraničných vecí SR, príloha č. 3 Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny (č.l. 203-206 spisu), Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe npor. Q.. T. K. zo dňa 21. 12. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 1151/2011-5137 zo dňa 29. 12. 2011, Žiadosť o prijatie do stálej štátnej služby Q.. T. K. zo dňa 21. 12. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 1158/2011-5137 zo dňa 30. 12. 2011 (prílohová obálka č. l. 209 spisu), Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe npor. Q.. T. K. zo dňa 21. 12. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 1151/2011-5137 zo dňa 29. 12. 2011, Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe kpt. A.. Q. V. zo dňa 23. 12. 2011, Rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica č. 1158/2011-5137 zo dňa 30. 12. 2011, Žiadosť o prijatie do stálej štátnej služby A.. Q. V. z 23. 12. 2011.

18. Súd nevykonával vo veci dôkazy navrhované žalobcami, aby žalovaný predložil všetky výkazy dochádzky za rok 2011, rozkazy riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica, ktorými vysielal žalobcov na služobnú cestu v roku 2011, organizačný poriadok Colného Úradu Banská Bystrica platný v roku 2011 a v roku 2012, všetky rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica o prevedení alebo o preložení žalobcov opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti spolu s opisom funkcie oboch žalobcov, opisy funkcií žalobcov od vzniku ich služobného pomeru, opisy činností štátnozamestnaneckého miesta oboch žalobcov od roku 2012, všetky právne úkony vyhotovené žalobcami počas výkonu štátnej služby v roku 2011 a v roku 2012, zápisnicu z rokovania vo veciach služobného pomeru, ktorá by predstavovala písomný záznam o ponuke iných voľných funkčných miest pre žalobcov, počet miest, ktoré boli scivilnené ku dňu 01. 01. 2012 v rámci platne schválenej systematizácie v Colnej správe na rok 2012, počet preložených alebo prevedených colníkov ku dňu 01. 01. 2012 podľa ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov, počet voľných colníckych miest ku dňu 01. 01. 2012 v rámci platne schválenej systematizácie v Colnej správe na rok 2012, počet colníkov, ktorí boli dňom 01. 01. 2012 zaradení do platenej zálohy podľa § 40 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 200/1998 Z. z., počet zamestnancov v štátnozamestnaneckom pomere Daňového riaditeľstva a daňových úradov ku dňu 31. 12. 2003 a z toho počet zamestnancov, ktorých štátnozamestnanecký pomer trval aj ku dňu 01. 01. 2012, potvrdenie o zamestnaní podľa § 190 zákona č. 200/1998 Z. z., ktoré sa malo týkať žalobcu 1/ a žalobcu 2/.

19. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku („ďalej CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 85 ods. 2 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na štátnozamestnanecké miesto možno prijať občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu, do dĺžky služobnej praxe štátneho zamestnanca sa započítava aj
a) čas vykonávania štátnej služby vrátane času, ktorý sa posudzuje za vykonávanie štátnej služby, podľa predpisov platných do 31. októbra 2009,
b) odborná prax podľa § 132 ods. 1.

21. Podľa § 84 ods. 2 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platová tarifa podľa odseku 1 písm. a) sa za každý rok služobnej praxe zvýši o 1%, najviac však za 32 rokov.

22. Podľa § 132 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odborná prax priznaná k 31. decembru 2003 štátnemu zamestnancovi, ktorého štátnozamestnanecký pomer nepretržite trvá aj po 31. decembri 2003 do nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostáva zachovaná podľa predpisov platných do 31. októbra 2009.

23. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje štátnozamestnanecké vzťahy v súvislosti s vykonávaním štátnej služby štátnymi zamestnancami.

24. Podľa § 1 ods. 4 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na štátnozamestnanecké vzťahy sa vzťahuje Zákonník práce, len ak to ustanovuje tento zákon.

25. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, služobný úrad je povinný zaobchádzať so štátnymi zamestnancami v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou osobitným predpisom, 6) najmä pokiaľ ide o podmienky vykonávania štátnej služby, odmeňovanie a iné plnenia peňažnej hodnoty a nepeňažnej hodnoty poskytované v súvislosti s vykonávaním štátnej služby, vzdelávanie, príležitosti na funkčný postup v štátnej službe a o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru.

26. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štátna služba na účely tohto zákona je činnosť, ktorou štátny zamestnanec v rozsahu ustanovenom týmto zákonom alebo osobitným predpisom plní úlohy štátneho orgánu pri vykonávaní štátnej správy alebo plní úlohy pri vykonávaní štátnych záležitostí 8) v služobnom úrade v príslušnom odbore štátnej služby alebo bez určenia odboru štátnej služby a ktorá zahŕňa a) riadenie, b) rozhodovanie, c) kontrolu, dozor alebo inšpekciu, d) vnútorný audit alebo vládny audit, e) odbornú prípravu rozhodnutí, f) právne zastupovanie, g) odbornú prípravu návrhov zákonov, ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov alebo medzinárodných zmlúv vrátane odborných činností súvisiacich s ich prerokúvaním, schvaľovaním a podpisovaním, ako aj odborných činností súvisiacich s vrátením zákonov prezidentom, h) odbornú prípravu koncepčných dokumentov a strategických dokumentov alebo i) odbornú prípravu podkladov na vykonávanie štátnych záležitostí.

27. Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štátny zamestnanec na účely tohto zákona je fyzická osoba, ktorá v štátnozamestnaneckom pomere vykonáva štátnu službu v služobnom úrade príslušnom odbore štátnej služby.

28. Podľa § 16 ods. 1 veta prvá Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stála štátna služba je štátna služba na neurčitý čas.

29. Podľa § 20 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štátnozamestnanecké miesto možno obsadiť prijatím občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu, alebo preložením štátneho zamestnanca.

30. Podľa § 20 ods. 2 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na štátnozamestnanecké miesto možno prijať občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu a) na základe výberového konania, ak sa obsadzuje štátnozamestnanecké miesto vedúceho zamestnanca alebo ak sa obsadzuje štátnozamestnanecké miesto v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo zahraničných vecí, alebo v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 1 písm. e) a § 9 ods. 2 písm. i), alebo ak to ustanovuje osobitný predpis, b) na základe výberu, c) bez výberového konania alebo bez výberu.

31. Podľa § 26 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štátnozamestnanecký pomer založený služobnou zmluvou vzniká dňom dohodnutým v služobnej zmluve.

32. Podľa § 27 ods. 1 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, služobnú zmluvu so štátnym zamestnancom uzatvára vedúci úradu. S odborníkom ústavného činiteľa uzatvára služobnú zmluvu ten, pre koho plní úlohy; s odborníkom ústavného činiteľa, ktorý plní úlohy pre sudcu najvyššieho súdu, uzatvára služobnú zmluvu predseda najvyššieho súdu. Služobná zmluva musí byť uzatvorená najneskôr v deň vzniku štátnozamestnaneckého pomeru. Služobná zmluva musí byť písomná. Jedno písomné vyhotovenie služobnej zmluvy je služobný úrad povinný vydať štátnemu zamestnancovi.

33. Podľa § 27 ods. 5 Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prílohou služobnej zmluvy je tiež písomné oznámenie o výške a zložení funkčného platu.

34. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

35. Podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

36. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

37. Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov, výkonom štátnej služby sa rozumie výkon oprávnení a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru, činnosť vykonávaná na rozkaz alebo na pokyn nadriadeného a činnosť, ktorá je predmetom služobnej cesty.

38. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 35/2019 Z. z., o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov finančné riaditeľstvo vykonáva svoju pôsobnosť na celom území Slovenskej republiky. Sídлом finančného riaditeľstva je Banská Bystrica. Finančné riaditeľstvo je rozpočtová organizácia zapojená na štátny rozpočet prostredníctvom rozpočtovej kapitoly ministerstva financií a je

a) služobným úradom príslušníkov finančnej správy,

b) zamestnávateľom zamestnancov, ktorí vykonávajú práce vo verejnom záujme⁶⁾ alebo práce na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru podľa Zákonníka práce na finančnom riaditeľstve, daňových úradoch, colných úradoch a Kriminálnom úrade finančnej správy (ďalej len "zamestnanec finančného riaditeľstva"),

c) služobným úradom štátnych zamestnancov podľa osobitného predpisu.⁷⁾

39. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 35/2019 Z. z. za finančné riaditeľstvo koná pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom prezident; prezident môže poveriť konaním za finančné riaditeľstvo pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom iného príslušníka finančnej správy.

40. Z odôvodnenia smernice č. 1999/70/ES, ktorá vychádza z článku 139 ods. 2 Zmluvy o ES, vyplýva, že uzatvorením tejto dohody signatárske strany rámcovej dohody vyjadrili želanie zvýšiť kvalitu práce na dobu určitú uplatňovaním zásady nediskriminácie a vytvoriť rámec, ktorým by sa zamedzilo zneužívaniu, ku ktorému dochádza používaním na seba nadväzujúcich pracovných zmlúv a pracovnoprávných vzťahov. Účel rámcovej dohody spočíva v ochrane pracovných pomerov na dobu určitú.

41. Doložka 2 bod 1 rámcovej dohody znie: „1. Táto dohoda sa vzťahuje na pracovníkov na dobu určitú, ktorí majú uzavretú pracovnú zmluvu alebo [založený - neoficiálny preklad] pracovnoprávny vzťah podľa zákona, kolektívnych dohôd alebo spôsobu, ktorý je zaužívaný v jednotlivých členských štátoch.“

42. Doložka 3 rámcovej dohody stanovuje: „1. Na účely tejto dohody termín ‚pracovník na dobu určitú‘ sa vzťahuje na osobu, ktorá uzavrela pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah priamo so zamestnávateľom, ktorých koniec platnosti je vymedzený objektívnymi podmienkami, ako napríklad

určitým dátumom, splnením určitej úlohy alebo určitou udalosťou. 2. Na účely tejto dohody termín „porovnateľný stály pracovník“ sa vzťahuje na pracovníka, ktorý uzavrel pracovnú zmluvu alebo [založil - neoficiálny preklad] pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú v jednom a tom istom podniku, kde vykonáva stále rovnakú alebo podobnú prácu, resp. povolanie, pričom sa primerane zohľadňuje jeho kvalifikácia a odborná prax.“

43. Doložka 4 rámcovej dohody s názvom „Zásada nediskriminácie“ stanovuje: „1. Pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, pracovníci na dobu určitú nesmú byť voči porovnateľným stálym pracovníkom znevýhodňovaní len preto, že majú uzavretú pracovnú zmluvu alebo pracovnoprávny vzťah na dobu určitú, pokiaľ na odlišné zaobchádzanie neexistujú objektívne dôvody. 4. Nároky vyplývajúce z celkového počtu odpracovaných rokov, ktoré súvisia s osobitnými pracovnoprávnymi podmienkami, sú u pracovníkov na dobu určitú rovnaké ako u stálych pracovníkov, pokiaľ rozdielne nároky vyplývajúce z rovnakého počtu odpracovaných rokov nie sú objektívne zdôvodnené.“

44. Po odstránení vady spočívajúcej v označení žalovaného je jednoznačné, že pasívne legitimovaným je Finančné riaditeľstvo SR, ktoré je v zmysle § 4 zákona č. 35/2019 Z. z. rozpočtovou organizáciou, za ktorú pred súdom konaná jej prezident, ktorý môže poveriť na konanie pred súdom iného príslušníka finančnej správy.

45. Na základe skutkových tvrdení žalobcov, nepopretých skutočností zo strany žalovaného a listinných dôkazov súd zistil, že žalobca 1/ bol v služobnom pomere colníka vo vzťahu k právnenému predchodcovi Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (k právnenému predchodcovi žalovaného) od 1.5.1993 do 31.12.2011. Celková doba trvania služobného pomeru podľa zákona č. 200/1998 Z.z. mu bola priznaná v dĺžke 20 rokov a 60 dní (list označený ako „DOBA VÝKONU ŠTÁTNEJ SLUŽBY“ zn. 28867/2011-5137, zo dňa 28.12.2011). Žalobca 2/ bol v služobnom pomere colníka vo vzťahu k právnenému predchodcovi Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (k právnenému predchodcovi žalovaného) od 1.10.1994 do 31.12.2011. Celková doba trvania služobného pomeru podľa zákona č. 200/1998 Z.z. mu bola priznaná v dĺžke 18 rokov a 96 dní (list označený ako „DOBA VÝKONU ŠTÁTNEJ SLUŽBY“ zn. 29180/2011-5137, zo dňa 29.12.2011). Tieto dokumenty boli vydané za účelom vzniku nároku na dávku výsluhového zabezpečenia a pre výšku týchto dávok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a odkazujú na § 58 zákona č. 328/2002 Z. z. Dňom 31. 12. 2011 žalobcovia 1/ a 2/ na základe vlastnej žiadosti skončili služobný pomer colníka, a to uvoľnením v zmysle rozhodnutia riaditeľa CÚ Banská Bystrica podľa § 182 ods. 1 Zákona č. 200/1998 Z.z. išlo o písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe colníka podľa § 182 Zákona č. 200/1998 Z.z., ktoré žalobcovia podali z dôvodu pripravovaných organizačných zmien v colnej správe, v dôsledku ktorých mali byť zrušené ich systematizované miesta, na ktoré boli zaradení. Následne boli prijatí podľa § 24 zákona č. 400/2009 Z. z. do štátnozamestnaneckého pomeru do stálej štátnej služby, a to na písomnú žiadosť žalobcu 1/ o prijatie do stálej štátnej služby zo dňa 21. 12. 2011 a žiadosť žalobcu 2/ o prijatie do stálej štátnej služby zo dňa 23. 12. 2011. Žalobca 1/ dobrovoľne uzavrel dňa 16.10.2012 služobnú zmluvu, ktorej súčasťou bolo aj oznámenie o výške a zložení funkčného platu bez zvýšenia za služobnú prax. Rovnako žalobca 2/ dňa 16.10.2012 dobrovoľne uzatvoril služobnú zmluvu, ktorej súčasťou bolo aj oznámenie o výške a zložení funkčného platu bez zvýšenia za služobnú prax. Z obsahu úradného záznamu z osobného úradu FR SR sp. zn. 1010503/1/1213855/2012 zo dňa 16. 10. 2012, podpísaného riaditeľkou osobného úradu, vyplýva, že služobné zmluvy č. 29154/2011-5137 a č. 29171/2011-5137 zo dňa 29. 12. 2011 sú absolútne neplatné a na základe uvedeného boli s účinnosťou od 01. 11. 2012 vytvorené nové služobné zmluvy zo dňa 16. 10. 2012.

46. Pokiaľ žalobcovia namietali individuálne správne akty, teda rozhodnutia vydané v rámci konania podľa zákona č. 200/1998 Z. z., že neboli vydané v súlade so zákonom, súd poukazuje na to, že mali možnosť domáhať sa zrušenia týchto rozhodnutí v primeranom čase.

47. Predmetom sporu je započítanie času výkonu štátnej služby odpracovanej žalobcami u právneho predchodcu žalovaného podľa zákona č. 200/1998 Z. z. do dĺžky služobnej praxe štátneho zamestnanca. Úprava služobnej praxe je presne stanovená v § 85 zákona č. 400/2009 Z. z. Všetky obdobia, ktoré možno podľa § 85 ods. 1 a 2 započítať do dĺžky služobnej praxe sú súčasťou trvania štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca. Služobná prax štátneho zamestnanca na účely zvýšenia platobnej tarify zahŕňa v zmysle § 85 ods. 1 tohto zákona časť trvania štátnozamestnaneckého

pomeru podľa zákona č. 400/2009 Z. z. a tiež v zmysle § 85 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z. aj čas trvania štátnozamestnaneckého pomeru podľa zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Do dĺžky služobnej praxe štátneho zamestnanca sa započítava aj čas vykonávania štátnej služby podľa predpisov platných do 31. 10. 2009 a čas, ktorý sa posudzuje za vykonávanie štátnej služby podľa predpisov platných do 31. 10. 2009, odborná prax priznaná štátnemu zamestnancovi k 31. 12. 2003. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že pokiaľ by mal zákonodarca úmysel započítať aj čas vykonávania štátnej služby podľa osobitných predpisov, v predmetnom ustanovení by uviedol spojenie čas vykonávania štátnej služby podľa osobitných predpisov. Časom, ktorý sa posudzuje za vykonávanie štátnej služby je čas uvedený v § 73 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. Odbornou praxou sa rozumie odborná prax uvedená v § 132 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. Štátna služba je zvlášť definovaná na účely zákona č. 400/2009 Z. z. a na účely zákona č. 200/1998 Z. z., preto občanovi, ktorý je do štátnej služby prijatý podľa zákona č. 400/2009 Z. z. nie je možné do dĺžky služobnej praxe započítať čas vykonávania štátnej služby podľa zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov. Tomu nasvedčuje aj obsah listu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR zo dňa 28. 12. 2011.

48. Úprava služobnej praxe je podľa názoru súdu presne špecifikovaná v § 85 zákona č. 400/2009 Z. z., kde je stanovené, čo sa započítava do služobnej praxe štátneho zamestnanca a použitie analógie je v tomto prípade nedôvodné, pretože výklad tohto paragrafu je nepochybný a inštitút analógie legis sa používa len v prípadoch, keď neexistuje právna úprava, resp. podobná právna norma, čo nie je tento prípad. Na daný prípad nie je ani možná aplikácia priameho účinku smernice Rady č. 1999/70/ES z 28. júna 1999 o Rámcovej dohode o práci na dobu určitú. Je nepochybné, že účelom Rámcovej dohody je ochrana zamestnancov na dobu určitú. Podľa názoru súdu žalobcovia nie sú v pozícii zamestnancov na dobu určitú a nie je dôvodné vzťahovať na nich pojem pracovník na dobu určitú. Do 31.12.2011 boli v služobnom pomere v stálej štátnej službe (neurčitý čas) a tiež v súčasnom štátnozamestnaneckom pomere sú v stálej štátnej službe, t.j. na neurčitý čas.

49. Zároveň súd konštatuje, že pre daný prípad nie je možná aplikácia priameho účinku smernice aj z dôvodu, že smernica rady č. 1999/70/ES z 28. 06. 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú je riadne transponovaná do právneho poriadku SR ako príloha 2 zákonníka práce s prihladnutím na jeho použitie vo vzťahu k štátnym zamestnancom § 1 ods. 4 v spojení s ustanovením § 120 zákona o štátnej službe.

50. Súd nepovažoval za dôvodný ani návrh žalobcov na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 1 písm. c) CSP, pretože tak ako bolo vyššie uvedené, súd nemal pochybnosti o spôsobe riešenia danej otázky. Žalobcovia vo svojich vyjadreniach poukazovali na rozsudok Súdneho dvora z 18. 10. 2012, spojené veci č. 302/11 až 305/11, kde išlo o návrhy na začatie prejudiciálneho konania týkajúce sa výkladu doložky 4 a 5 rámcovej dohody. Tieto návrhy boli predložené v rámci jednotlivých sporov vo veci odmietnutia orgánu zohľadniť obdobia služby, ktoré boli predtým odpracované v tom istom orgáne verejnej moci v rámci pracovných zmlúv na dobu určitú, na účely určenia počtu ich odpracovaných rokov pri ich prijatí do zamestnania na dobu neurčitú ako úradníkov v stálej službe v rámci osobitného postupu ich vymenovania do stálej služby. Z tohto rozsudku vyplýva výklad doložky 4 rámcovej dohody, podľa ktorého treba pripomenúť, že pokiaľ ide o pracovnoprávne podmienky, doložka 4 bod 1 rámcovej dohody stanovuje zákaz znevýhodňovania pracovníkov na dobu určitú voči porovnateľným pracovníkom na dobu neurčitú len preto, lebo pracujú na dobu určitú, pokiaľ na odlišné zaobchádzanie neexistujú objektívne dôvody. Bod 4 tejto doložky stanovuje rovnaký zákaz, aj pokiaľ ide o kritériá vzťahujúce sa na obdobia odpracovaných rokov týkajúce sa osobitných pracovnoprávnych podmienok (rozsudok Rosado Santana, už citovaný, bod 64).

51. Žalobcovia dňom 31. 12. 2001 na základe vlastných žiadostí skončili služobný pomer colníka, a to uvoľnením v zmysle rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Banská Bystrica podľa § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. Následne boli prijatí podľa § 24 zákona č. 400/2009 Z. z. do štátnozamestnaneckého pomeru do stálej štátnej služby, a to na písomnú žiadosť žalobcu 1/ a žalobcu 2/ o prijatie do stálej štátnej služby zo dňa 23. 12. 2011. Žalobcov nemožno porovnávať s bývalými štátnymi zamestnancami Daňového riaditeľstva SR z dôvodov, že žalobcovia boli v služobnom pomere colníka a zamestnanci bývalého Daňového riaditeľstva SR boli štátnymi zamestnancami, pričom žalobcovia skončili služobný pomer na vlastnú žiadosť a boli prijatí do štátnozamestnaneckého pomeru a pri štátnych zamestnancoch išlo o trvalé preloženie. Žalobcovia tiež uvádzali, že išlo o organizačnú zmenu. Keďže žalobcovia

požiadali o skončenie služobného pomeru a ich služobný pomer skončil na ich vlastnú žiadosť, postup podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z. nebol realizovaný. Podľa § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. platí, že colník musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Súd je toho názoru, že služobný pomer žalobcov podľa zákona č. 200/1998 Z. z. nie je možné považovať za pracovnoprávny vzťah, ktorého skončenie je určené „určitou udalosťou“ v zmysle uvedenej doložky 3 bodu 1 rámcovej dohody len preto, že došlo k zrušeniu ich colníckych miest.

52. Zároveň súd konštatuje, že v danej veci ide o určovaciu žalobu, ktorú súd posudzoval podľa § 137 písm. c) CSP v spojení s prechodným ustanovením § 470 CSP, v zmysle ktorého právne účinky úkonov vykonaných v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku zostávajú zachované. Žalobcov aj v čase účinnosti OSP zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení práva majú naliehavý právny záujem. Určovací žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemožno domáhať ochrany žalobou na plnenie. Podľa názoru súdu žalobcovia neosvedčili naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože určenie, ktorého sa domáhajú neznamená automaticky predídanie žaloby na plnenie. Žalobcovia sa mali domáhať svojho práva žalobou na plnenie, v rámci čoho by súd posudzoval, či tu právo na priznanie služobnej praxe je alebo nie je. Žalobný nárok na plnenie konzumuje aj určovací žalobný návrh.

53. Na základe vykonaného dokazovania, aplikácie vyššie citovaných právnych predpisov a na základe vyššie uvedených záverov súd žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol.

54. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bol úspešný žalovaný, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v rozsahu 100 %, ktorí sú mu povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti výroku I., III. tohto rozhodnutia je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Proti výroku II. tohto rozhodnutia nie je prípustné odvolanie.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.